

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4644/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Forest energy d.o.o., Jastrebarsko, A. Mihanovića 14, OIB: 51682633236, kojeg zastupa punomoćnik Vladimir Rađenović, odvjetnik u Jastrebarskom, A. Mihanovića 14, protiv tuženika Energana Benkovac d.o.o., Šopot, Poslovno industrijska zona Šopot 28, OIB: 39497681306, kojeg zastupa punomoćnica Sanja Vukina, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Vukina & partneri d.o.o., Zagreb, Prilaz Gjуре Deželića 30, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1991/2020-49 od 16. srpnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 16. prosinca 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1991/2020-49 od 16. srpnja 2025.

II. Odbija se tuženikov zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 23.586,81 eura kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1991/2020-49 od 16. srpnja 2025. odlučeno je:

„I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženiku ENERGAN BENKOVAC d.o.o., Šopot, Poslovno industrijska zona Šopot 28, OIB: 39497681306, da tužitelju FOREST ENERGY d.o.o., Jastrebarsko, A. Mihanovića 14, OIB: 51682633236, isplati iznos od 2.520.000,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od dospijeća pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, u roku od 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznos od 232.575,00 EUR, u roku od 15 dana.“

2. Iz obrazloženja proizlazi da su tužitelj i tuženik 1. ožujka 2016. sklopili Ugovor o kupoprodaji drvene sječke (dalje: Ugovor) na 15 godina i naknadno anekse tom ugovoru, ugovoreno je: da se prodavatelj ovdje tužitelj obvezuje dostaviti kupcu ovdje tuženiku 28.000,00 tona drvene sječke – kvalitete i tehničkih specifikacija prema ugovoru, a kupac se obvezao najkasnije do 15. studenoga svake godine koja je prethodila godini u kojoj kupac namjerava kupiti drva, dostaviti prodavatelju godišnji plan kupnje drva, a koji godišnji plan će sadržavati datume isporuke i količine koje kupac zahtjeva i prema kojem će prodavatelj biti dužan izvršiti svoje obveze isporuke. Tuženik krajem 2019. godine nije dostavio tužitelju godišnji plan isporuke drvene sječke i odbio je preuzeti drvenu sječku od tužitelja. Tužitelj je tvrdio da tuženik nije mogao svojevolumino prestatu izvršavatu ugovorne obveze koje je preuzeo na rok od 15 godina time što nije zadovoljan cijenom premda je tužitelj aneksom Ugovoru smanjio cijenu. Dakle, tuženik je bio dužan dostaviti godišnji plan isporuke, preuzeti drvenu sječku i platiti tužitelju ugovorenu cijenu sukladno odredbama članaka 376., 389. i 441. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22; dalje: ZOO). Tužitelj tvrdi da je podnošenjem tužbe raskinuo ugovor na temelju članka 368. stavka 1. ZOO-a i traži od tuženika naknadu štete u vidu izmakle koristi za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 1. siječnja 2032. sukladno odredbi članka 1089. ZOO-a. Tuženik je tvrdio da je Ugovor raskinuo 21. svibnja 2020., a prvostupanjski sud je ocijenio da dopis 21. svibnja 2020. ne predstavlja valjani raskid Ugovora, jer se u predmetnom dopisu nigdje jasno to ne navodi. Međutim, sve da je sud i utvrdio da je tužitelj raskinuo Ugovor podnošenjem predmetne tužbe, iz razloga jer tuženik nije ispunio svoju obvezu i tužitelju nije dostavio godišnji plan isporuke drvene sječke, tužbeni zahtjev bio bi neosnovan iz razloga jer tužitelj nije dokazao visinu izmakle koristi, koju bi sukladno odredbi članka 368. stavka 1. ZOO-a odnosno članka 1089. ZOO-a potraživao.

3. Tužitelj je na ime izmakle dobiti zatražio od tuženika isplatu iznosa od 2.500.000,00 eura, a tuženik je osporio osnovu i visinu. Radi utvrđenja visine izmakle koristi na prijedlog tužitelja određeno je knjigovodstveno - financijsko vještačenje sa zadatkom vještaku utvrditi koliku bi tužitelj ostvario neto dobit da nije došlo do raskida Ugovora o kupoprodaji i to za razdoblje od 1. siječnja 2020. do 1. siječnja 2032. godine, a za vještaka financijske struke je imenovan Ljupko Omazić dipl. oec. iz Omazić d.o.o. koji je 28. ožujka 2023. preuzeo spis i 17. travnja 2023. pozvao tužitelja da dostavi odgovarajuću dokumentaciju radi izrade nalaza i mišljenja, koju tužitelj do 19. lipnja 2023. nije dostavio premda mu je vještak uputio požurnicu 26. svibnja 2023. Zaključak je prvostupanjskog suda da je tužitelj djelomično dostavio traženu dokumentaciju koju je vještak pregledao i dopisom od 29. rujna 2023. obavijestio prvostupanjski sud da tužitelj ponovo nije dostavio kompletnu dokumentaciju, navodeći pojedinačno koju, tako da vještak i nakon naknadne dostave ne bi mogao izraditi nalaz i mišljenje. Zadatak vještaka je bio prema obrazloženju prvostupanjskog suda određen upravo onako kako je to tražio tužitelj, a postupak je pokrenut 6. studenog 2020. tako da je tužitelj imao dovoljno vremena prikupiti svu potrebu dokumentaciju potrebnu za izradu nalaza i mišljenja, pa je tužiteljeve navode o razlozima zašto nije dostavio traženu dokumentaciju prvostupanjski sud ocijenio kao irelevantne.

4. Nadalje prvostupanjski sud se izjasnio da sud nije mogao sam iz priložene dokumentacije utvrditi visinu izmakle koristi za slijedećih 12 godina. Uzimajući u obzir naprijed navedeno prvostupanjski sud je zaključio da tužitelj na kojem je bio teret dokaza nije dokazao visinu tužbenog zahtjeva, stoga je odbio tužbeni zahtjevu i odlučio kao u točki I. izreke presude. Tuženik je uspio u sporu, pa je tužitelju određeno da tuženiku naknadi trošak postupka sukladno članku 154. stavku 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP) u svezi s člankom 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa).

5. Protiv presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka i to članka 354. stavka 2. točaka 6. i 11. ZPP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže ukinuti presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

6. Tuženik je u odgovoru na žalbu naveo da tužiteljevi žalbeni navodi nisu osnovani, predložio je odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu uz naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 23.586,81 eura.

7. Žalba nije osnovana.

8. Presuda je ispitana na temelju članka 365. ZPP-a u granicama razloga određenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredbi parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Suprotno žalbenim navodima presuda nije zahvaćena bitnim povredama odredbi parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 6. i 11. ZPP-a.

10. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za naknadu izmakle dobiti u iznosu od 2.500.000,00 eura. Tuženik je tužiteljevu tražbinu osporio kako po osnovni tako i visini.

11. U odnosu na tužiteljeve žalbene navode valja navesti da je vještaku rješenjem od 7. veljače 2023. jasno određen zadatak, da mu je dan rok od 60 dana za izradu nalaza i mišljenja, a da su stranke pozvane dostaviti vještaku svu potrebu dokumentaciju radi izrade nalaza i mišljenja. Stoga je vještak pravilno pozivao tužitelja na dostavu dokumentacije, odredio mu rok radi dostave i slao požurnice jer je i vještaku rješenjem od 7. veljače 2023. bio određen rok u kojem mora izraditi nalaz i mišljenje sve u smislu članka 10. stavka 1. ZPP-a, pa tužiteljevi žalbeni navodi kojima ukazuje da vještak nije mogao određivati rokove u kojem tužitelj treba dostaviti dokumentaciju nisu osnovani. Tome je za dodati da je ovaj postupak započeo još 2020. godine stoga je bilo za očekivati da će tužitelj u 2023. godini

raspolagati ispravama na temelju kojih je već u tužbi odredio izmaklu dobiti u iznosu od 2.500.000,00 eura.

12. Nadalje valja navesti da tužitelj nije dostavio u roku sve potrebne isprave na koje ga je vještak pozvao. Sudski vještak je u izvješću od 19. lipnja 2023. iznio razloge zbog kojih nije mogao sačiniti nalaz i mišljenje jer tužitelj nije dostavio traženu dokumentaciju (list 394. spisa) uz koji je priložio poziv tužitelju od 17. travnja 2023. i požurnicu radi dostave tražene dokumentacije od 26. svibnja 2023. (list 400. spisa) po kojima tužitelj nije postupio. Sudski vještak je 19. lipnja 2023. vratio sudu spis zbog toga što nije u mogućnosti iz isprava kojima raspolaže izraditi nalaz i mišljenje, tužitelj je 26. lipnja 2023. dostavio ponovo nepotpunu dokumentaciju o kojoj se vještak u podnesku od 29. rujna 2023. očitovao kao nedostatnoj budući da tužitelj nije dostavio onu, koju je sudski vještak, zatražio još 17. travnja 2023. (list 428. spisa). Slijedom navedenog nije osnovan žalbeni navod da je presuda zahvaćena bitnom povredom odredbe iz članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a jer je tužitelj imao dostatno prilika dostaviti vještaku traženu dokumentaciju radi izrade nalaza i mišljenja što je propustio učiniti. Uzimajući u obzir postupanje tužitelja, na kome je bio teret dokaza, ocjena je ovog suda da je prvostupanjski sud pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

13. Nadalje, tužitelj tvrdi da je presuda zahvaćena bitnom povredom odredbe parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a jer prvostupanjski sud nije odlučio o zahtjevu za izuzeće sudskog vještaka. Odredbom članka 254. stavka 1. ZPP-a određeno je da vještak može biti izuzet iz istih razloga iz kojih može biti izuzet sudac, ali se za vještaka može uzeti i osoba koja je već bila saslušana kao svjedok. Stavkom 2. je propisano da je stranka dužna podnijeti zahtjev za izuzeće vještaka čim sazna da postoji razlog za izuzeće, a najkasnije prije početka izvođenja dokaza vještačenjem, a stavkom 3. da u zahtjevu za izuzeće vještaka stranka je dužna navesti okolnosti na kojima temelji svoj zahtjev za izuzeće. Slijedom citirane zakonske odredbe obveza tužitelja je bila, ako je smatrao da postoje razlozi za izuzeće vještaka, podnijeti zahtjev prije početka izvođenja dokaza vještačenjem, a što ovdje nije slučaj. Naime, tužitelj je 9. listopada 2023. podnio prijedlog za izuzeće vještaka nakon što je vještak 20. lipnja 2023. vratio spis prvostupanjskom sudu i nakon što se vještak 29. rujna 2023. očitovao o naknadno dostavljenoj dokumentaciji kao nedostatnoj. Prvostupanjski sud nije rješenjem odlučio o tužiteljevom zahtjevu za izuzeće vještaka Ljupka Omazića dipl.oec. u smislu članka 254. stavka 4. ZPP-a, međutim time nije počinio apsolutnu bitnu povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se poziva tužitelj u žalbi već relativno bitnu povredu iz članka 354. stavka 1. ZPP-a koja prema ocjeni ovog suda nije bila od utjecaja na pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude. To iz razloga jer je tužitelj prijedlog za izuzeće vještaka podnio izvan roka propisanog člankom 254. stavkom 2. ZPP-a kako je to prethodno obrazloženo. Osim toga tužitelj je kao razlog izuzeća naznačio animozitet vještaka prema tužitelju i njegovu nestručnost što nije konkretno obrazložio premda je bio dužan iznijeti okolnosti na kojima temelji svoj zahtjev za izuzeće sukladno članku 254. stavku 3. ZPP-a.

14. Odluka o trošku postupka donesena je na temelju članka 154. stavka 1. ZPP-a i članka 155. ZPP-a koje tako pojedinačno određene troškove tužitelj konkretnim žalbenim razlozima nije osporavao.

15. Kako tužitelj žalbenim navodima nije doveo u pitanje pravilnost i zakonitost prvostupanjske presude valjalo je na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude. Ovaj sud nalazi da tuženik nema pravo na naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 23.586,81 eura jer taj trošak nije bio potreban radi vođenja ove parnice sukladno članku 155. stavku 1. ZPP-a radi čega je odlučeno kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude.

Zagreb, 16. prosinca 2025.

Predsjednik vijeća
Lenka Čorić

Broj zapisa: **9-30881-0e8bf**

Kontrolni broj: **043d0-77522-33bde**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.